

Hanus Vang, bóndi

SJÓNARMÍÐ

Landbrúks-
viðurskipti

Um ísáðing og fódning

Mikukvöldið 5/9 varð ein kúgv til tarvs, hetta var aðru ferð, so sera neyðugt var at fá hana kvíðnað nú. Men vit hava jú almenna ísáðing, so hetta skuldi ligið væl fyri.

Hósmorgunin varð vissa fingin aftur um hetta, og so varð sum vanligt ringt eftir ísáðing á Royndarstöðina.

Ringt verður 11616;

»Royndarstöðin.«

»Ja, góðan dag, tað er av Vatnaskorðum, kundu vit fingið eina ísáðing í dag?»

»Nei, tíverri tygum, ísáðarin hevur feru, og lýsing er um tað í bløðunum í dag.«

»Men er so veruliga eingin ísáðing, meðan hann hevur feru?»

»Nei, tað er tað ikki, og stjórin hevur eisini gjørt vart við hetta, bæði til bóndafelag og avvarðandi myndugleikar.«

»Nei, hasum kunnu tit ikki bjóða fólki, tá hvorki kýrnar ella tey, sum passa tær, nakrantíð hava fri. Og tað mátti verið lætt hjá tykkum at skipa so fyrri, at onkur annar loysti av, tí tit senda jú næstan hvørt ár fólk av landinum til at læra at ísáða.«

»Nei, tað nyttar einki, at vit tjakast, tygum mugu heldur tosa við stjórán um hetta.«

»Ja, lat meg tosa við hann.«

»Nei, tað kunnu tygum ikki, tí stjórin hevur eisini feru.«

»Ná, men er hann ikki har álikavæl?»

»Nei, stjórin og frúan eru á Korfu, so tað má biða, til hann kemur aftur.«

»Ja, men tá er tað jú ov seint, so hetta óskilið ber við sær, at vit noyðast slakta hesa kúnna eisina. Tær kvíðnað nógv illa í forvegin.«

»Tað var ikki gott.«

»Men biða nú, eg kenni ein, sum hevur lært at ísáða, og rokni eg við, at hann hevði viljað orðnað tað. Kundu vit so ikki fingið eitt strá av sáði og soleiðis greitt hetta?»

»Nei, tað kann eg ikki lata tykkum. Tað havi eg als ikki heimild til frá stjórán, og stovnurin her má jú eisini lata hetta vera líka fyrri allar.«

»Tað er gott gjørt. Fyrst klodda tit tað soleiðis, at kýrnar antin verða dripnar ella koma at standa alt ov leingi geldar. Og siðani kunnu tit ikki eingang vera lagaligir. Hesin kleyvar-skapur er sanniliga dýrur fyrri landbrúkið.«

Tað forstandi eg. Her er einki at stilla upp.«

»Nei, tíverri, tygum.«

»Ja, farvæl, meðni.«

»Farvæl.«

Soleiðis gekst við at fáa ísáðing á heysti 1979. Og í 1978. Öll hini árinu hevur verið ísátt alt árið.

Fyrst kostar ísáðingin 200 kr. ella næstan líka

nógv, sum man fær fyrri kálvin. Og so fæst eingin ísáðing í feruini. Tað má sigast at vera vánaligt

av eini royndarstöð. Ein

um stovni, ið árliga kostar líka nógv í rakstri, sum eitt samuligt landbrúk kann byggjast upp fyrri.

Føroysku sløgini
burturbeind

Tá ein fyrri mongum so litisverd hending kann fáa hesa reaktión, er tað sjálvandi tí nógv annað liggur og úlmar.

Av hesum vil eg nema við tann føroyska neytarasupolitikkin og húsdjóráhaldið.

Fyrri eini fimtan árum siðani verður knappliga avgjørt úr erva, at nú skal tann føroyska kúgv in burturbeinast. Hetta verður framt á tann hátt, at bert sáð frá norskum tarvum (NRF) verður brúkt til ísáðingina, sum tá rættiliga kom í gongd.

Orsøkirnar tyktust at vera, at tann norska kúgv in var triðing tyngri og mjólkaði hálva aðru ferð so nógv.

Tí stóru vektini fekt ikki nógv burturúr, eftir at EEC-miðurgreiddi kjótið kom upp í leikin.

Tann týngja kúgv in er ikki so væl eignað til tað bleyta og oftani karga føroyska lendið, hon eitt beitið meiri upp, tí hon smokkar verri niður. Hon hevur eisini verri við at halda seg feita, sjálvt slept í haganum.

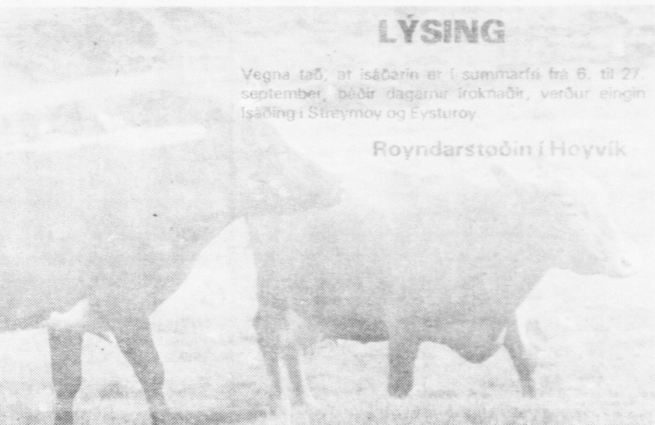
Mjólkamongdin er higartil vaksin við einum triðingi uppá kúnna. Men einki hoyrist um, hvussu nógv kraftfóður-nýtslan er vaksin. Helst man hon vera duplað.

Mohr og Gunri Ellender-
sen, øll úr Fuglafirði og
Poula Sunrid Jacobsen,
Leirvík.

Fødingardagar

Í dag verður Simun M.
Kerlok, Hattarvík, 70
ár.

Mona Olsen, Klaksvík,
verður 65 ár í dag.



LÝSING

Vegna tað, at ísáðarin er í summarfrá 6. til 27.
september, berð dagarnir íroknaðir, verður eingin
ísáðing í Streymoy og Eysturoy.

Royndarstöðin í Hoyvík

Hvat mundi tann føroyska kúgv in verið kom-
in uppá í mjólkamongd,
um líka nógv var koyrt í
hana, sum hesar krevja?

Ójavnst er, hvussu kri-
atúrið upptekur fódrið.

Setur tú eitt norskt og
eitt íslendskt ross sam-
an, og tey hava somu
vekt, og tey fáa tað
sama, so verður íslends-
rossið altið væl betur
fyri enn tað norska, tí
tað norska er nógv fód-
urtyngri.

Givið er, at ein líkn-
andi munur var ímillum
ta føroysku og norsku
kúnna.

Hvi kundu vit ikki
gjørt eins og íslendingar,
góðtikið og ment okkara
egnu rasu, sum jú var
eitt úrslit av teimum
føroysku livstreytum.

Smáar oyggjar kunnu
eisini fáa framúr góðar
rasur, tak Jersey og
Guernsey.

Svarta seyðaslagið fór.
Somuleiðis føroyska
rossið.

Og siðani føroysku
neytini.

Og nú verður nógv
tosað um at geva seyð-
inum hópin av kraft-
fóðri, heldur enn, ella
saman við hoyggi.
Henda gongd broytir
eisini seyðarasuna og ger
hana bundna av út-
lendskum kraftfóðri.

Nær verða vit skila-
betri?

Rossaslagið og neyta-
slagið fóru eins endaliga,

sum dyrkilendi og góður
bøur nú fer fyrri skeyti
hvønn dag orsakað av
øllum hesum planleysu
og framtíðarnoktandi
byggjaplanunum, ið enn
ongantið hava broytt
ham hóast øll mótmælini
ímóti teimum.

Landbrúkspolitikk,
ikki heilsulupolitikk

Er tíðin ikki komin til at
laga húsdjóráhaldið eftir
náttúrligum føroyskum
fyrirteytnum.

Fiskagarnar og sløgv-
ið, sum vit antin koyra
beint í havið ella selja til
Noregs, kundu verið
okkum ein týðandi tátt-
ur, um vit kundu brúkt
tað heldur enn handels-
tøð og kraftfóður.

Í Noregi eru gjørdar
væl eydnaðar fódningar-
royndir við súrgaðum,
viðgjørdum sløvvi til
viðseting av slaktineyt-
um.

Tað, okkum so restar
fyri at kunna brúka
súrgað, malið sløvvi til
mjólkikýrnar, er at finna
útav, hvussu nógv

kúgv in tolar av tí, og
siðani skapa fyrirteytr
fyri, at hetta kann fremj-
ast hjá øllum. Henda
partin áttu politikararnir
at loyst saman við ørt
unum báðum.

Einki er at ivast í, at
finnialið sløgv, blandað
upp í tæðini, aðrenn
sprænt varð um bæn,
hevði kunnað avloyst
handilstøðini. Við hesum

fær jørðin eisini kálk,
sum manglar í stórum.

Harvið hevði náttúran
eisini fingið avlopið aftur
av fiskinum.

Lívið í sjónum byrjar
jú uppi á landi við miner-
alum og seltum, sum
skola oman og taða
sjógvin. Hetta skapar
fyrirteytr fyrri fœðiket-
uni. Fyrst uppi á landi
og siðani í sjónum. Jú
meiri futtur er í landbún-
aðinum, tess meiri ver-
ur eisini av taðfalli til
havið og harvið betri
møguleikar fyrri fiski-
vinnu.

Um sløgv ið kundi av-
loyst handilstøð og
kraftfóður, gjørdist
landbrúkið óbundið av
ótrygghum innflutningi,
og tann lívsneyðuga
matværuframleiðslan
hevði komið í trygga
legu. Tað má hava stør-
an týðning.

Nær kunnu vit fáa
gjørt royndir við hesum?
Hastar hetta ikki, nú tað
styttest ímillum tær
herjandi orku- og prote-
teinkreppurnar!

Klandur, øvundsjúka
og smákongalótir bera
ikki framyvir, men tað
at kunna lasta viður-
skifti og myndugleikar í
opnum erligum tjaki
kann skapa gróðrabotn
fyri skilloysnum.

Landbrúkspolitikk til
frama fyrri brúkarar,
framleiðara og samfelag-
ið heldur enn heilsulu-
politikk!

Hanus Vang

nýtt
um
nøvn

Konfirmatión
í Fuglafirði

Í morgin kl. 11 hevur

Torkil Beder konfirmatión
í Fuglafjarðar kirkju.

Konfirmantarnir eru:

Martin Kristiansson,
Jan Joensen, Jón Mid-
jord, Sigurðjón Jacobsen,
Magnus Petersen, Alf
Richard Midjord, Hjalti
Petersen, Elisabeth Joen-
sen, Sylvia Joensen,
Ingun Abrahamsen,
Randi Larsen, Ingibjörg

Mohr og Gunri Ellender-
sen, øll úr Fuglafirði og
Poula Sunrid Jacobsen,
Leirvík.

Fødingardagar

Í dag verður Simun M.
Kerlok, Hattarvík, 70
ár.

Mona Olsen, Klaksvík,
verður 65 ár í dag.

Prentarafelagið
nýggja nevnd

Føroya prentarafelag
hevði ársaðalfund sunnu-
dagin. Nýggj nevnd varð
vald á fundinum. Áslakk-
ur Heinesen er nú formað-
ur, Sam Jacobsen skrivari
og Eli Andresen kassa-
meistari.

Tiltaksmenn eru Svenn-

ing av Lofti og Simun úr
Konoy.

Kommunurnar
fingið

nýggjan skrivara

Sunnudagin varð nýggi
skrivarin í Føroya
kommunufelag settur.
Jens Marius Dalsgaard,

sosiologur, úr Havn fekk
starvið.

Fimm umsøjarar vóru.